

Διδαχή και ἔμπειρία

διὰ χάρτου καὶ μέλανος (Β' Ἰωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

Μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεὸς καὶ πρὶν τέσσερις ἡμέρες γιορτάσαμε τὰ Χριστούγεννα, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ μας. Λέω «μᾶς ἀξίωσε», ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ καὶ ἀξία γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ γιορτάζει τὴν ἐκ παρθένου γέννηση τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀνθρώπου. Εἶναι βεβαίως, ἐξίσου τιμητικὸ γιὰ μᾶς, τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλληνες, «ἡ προσφορὰ τῆς γιορτῆς σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα», ἀφοῦ στὴν γλῶσσα μας περιγράφηκαν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ συντάχθηκαν σὲ θεολογικὰ κείμενα καὶ ὕμνους, καὶ ἀπὸ τὴν γλῶσσα μας μεταφράστηκαν καὶ μεταφράζονται ἀκόμα, σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς λαούς.

Ὅμως, τί θὰ γίνεῖ μ' ἐμᾶς, τοὺς Ἑλληνες; ποῖο θὰ εἶναι τὸ μέλλον μας στὸν παγκόσμιο χάρτη; Τὸ βλέπουμε ὅλοι, ὅτι ἡ ὁμοιογένεια τῆς Πατρίδος μας χάνεται μὲ τοὺς χιλιάδες ἄλλοεθνεῖς ποὺ ἔρχονται καὶ θὰ μείνουν ἐδῶ. Σᾶς ὀμιλῶ γιὰ τὸ μεταναστευτικὸ γεγονός, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτραπεῖ, εἶναι παγκόσμιο. Ἔχει δίκαιες αἰτίες καὶ μπορεῖ (ἂν ἀξιοποιηθεῖ σωστά) νὰ φέρει καλὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ μείνουν καὶ θὰ ριζώσουν ἐδῶ, τὰ παιδιά τους θὰ νιώθουν τὴν γῆ μας Πατρίδα τους (ὅπως ριζώσαμε κι ἐμεῖς σὲ τόσες ἄλλες Πατρίδες τῆς γῆς). Θὰ τοὺς ἀγκαλιάσουμε, ὅπως ἀγκαλιάσαμε τοὺς ὁμογενεῖς ἀπὸ τὴν πρῶην Σοβιετικὴ Ἐνωση, τοὺς ἄλβανοὺς καὶ τόσους ἄλλους. Θὰ πάρουν γιὰ νύμφες καὶ γαμπρούς, τὰ παιδιά μας· θὰ μᾶς κάνουν ὑπερήφανους ὅταν φέρουν ἔπαθλα καὶ πρωτεῖες (ὅπως ὁ Ἄντετοκούμπο), θὰ ἐργάζονται καὶ μὲ τὶς εἰσφορὰς τους στὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεία μας θὰ ἐξασφαλίζονται οἱ δικές μας συντάξεις. Θὰ μεγαλώσουν οἱ πόλεις μας, θὰ

κατοικηθοῦν τὰ ἔρημα χωριά μας καὶ θὰ γεμίσουν παιδικὲς φωνές οἱ χορταριασμένες αὐλὲς τῶν σχολείων μας. Στὴ βόρεια Ἑλλάδα οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ θὰ βγοῦν στὴν «Ἄσπρη θάλασσα» ἐκπληρώνοντας ἔτσι εἰρηνικὰ τὸν παλαιό τους πόθο. Ἡ κατάργηση τῶν συνόρων (ὡς εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο) καὶ τὸ ἑλληνικὸ ὄνειρο (ὁ χαλαρὸς τρόπος τῆς ζωῆς μας) θὰ βοηθήσει στὴν γρήγορη ὀλοκλήρωση τῆς ὑφισταμένης πιά παγκοσμιοποίησης στὴν περιοχὴ μας. Μικρὰ καὶ μεγάλα νησιά τοῦ Αἰγαίου θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ γειτονικοὺς μέχρι ἀπώτατους τουρίστες ποὺ θὰ ἀπολαμβάνουν τὸ εὐκρατο κλίμα μας στηρίζοντας, βεβαίως, τὶς τοπικὲς οἰκονομίες. Στὴν ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα, ἡ ἐγκαταλελειμμένη σήμερα χέρσα γῆ, θὰ καλλιεργεῖται ἀπὸ νιόφερτους γεωργοὺς ποὺ θὰ ἀξιοποιοῦν τὰ εὐφορα χώματά μας καὶ ζῶα, βοοειδῆ καὶ αἰγοπρόβατα, θὰ καταναλώνουν τὸ θαλερὸ χορτάρι τῆς ὑπαίθρου μας ποὺ σήμερα τὸ καίει ἀνεκμετάλλευτο ὁ ἥλιος.

Αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ στὴν ἀνθρωπογεωγραφία τῆς Πατρίδος μας, φυσικὸ εἶναι, νὰ φέρει ἀλλαγὴ καὶ στὴν πολιτισμικὴ εἰκόνα της. Τὰ μαθήματα στὰ σχολεῖα (κυρίως τῆς ἱστορίας καὶ τῶν θρησκευτικῶν), οἱ ἐθνικὲς γιορτὲς καὶ παρελάσεις, οἱ ἐθνικὲς ἀργίες καὶ τὰ σύμβολα, τὰ συνταγματικῶς κατοχυρωμένα, τὰ ἐργασιακῶς δεδομένα καὶ τὰ δημοσιονομικῶς κεκτημένα θὰ τροποποιηθοῦν, ἀπὸ πολὺ μέχρι καὶ ἄρδην. Αὐτὲς οἱ ἀλλαγὲς θὰ εἰσχωροῦν ἀργά, διάσπαρτα, ἀλλὰ μὲ σταθερὴ ροὴ μέσα σὲ κάθε κοινωνικὴ διαστρωμάτωση τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς μας, γι' αὐτὸ καὶ θὰ «χωνεύονται» εὐκολα. Θὰ γίνονται ἀβίαστα ἀποδεκτὲς ἀπὸ ὅλους μας, ὡς κατανοητὲς καὶ φυσιολογικὲς.

Οί μετακινήσεις τῶν πληθυσμῶν πάντοτε ἔφεραν σύγκρουση τῶν πολιτισμῶν, ἐπεὶδὴ ἡ ραχοκοκκαλιὰ κάθε πολιτισμοῦ εἶναι ἡ θρησκεία του. Ἐπειδὴ, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι θρησκεία, γι' αὐτὸ εἶναι ἀδήριτη ἀνάγκη νὰ διατηρήσουμε οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι (τελείως ἀνόθευτη) τὴν δογματικὴ μας γνησιότητα καὶ (ὅσο γίνεται περισσότερο) τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα. Ὅσοι θὰ ρθοῦν στὴν Πατρίδα μας πρέπει νὰ βροῦν ἓνα φιλόξενο καὶ συγχρόνως δυναμικὸ πολιτισμικὸ περιβάλλον: τὴν ἱστορικὰ παραδοσιακὴ ἑλληνικὴ ἀρχοντιὰ σμιλεμένη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ μας πίστη. Νὰ μᾶς βροῦν στέρεους στὴν Πίστη μας, ὄχι χλιαροὺς· νὰ μᾶς βροῦν ἀκλόνητους στὴν Παράδοσή μας, ὄχι «καλάμια ποὺ τὰ δέρνει ὁ ἄνεμος»· νὰ μᾶς βροῦν «μεγαλέμπορους» τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν μας, ὄχι «ψιλικατζῆδες».

Χρειάζεται ἀποφασιστικότητα, ὄχι κοινωνικὴ δειλία, ὄχι πνευματικὴ καχεκτικότητα! Γονεῖς, δάσκαλοι, κληρικοί, πολιτικοί, στρατιωτικοί, δικαστικοί, χειρῶνακτες, ὑπάλληλοι, τεχνοκράτες, ἐπιστήμονες, ἐρευνητές, ἐπενδυτές καὶ ἐπιχειρηματίες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες νὰ πάρουμε στὰ σοβαρὰ τὸν ἱστορικὸ μας ρόλο. Μέχρι πρόσφατα, ἡ Ἱστορία ἔχει καταπιεῖ πολλοὺς λαοὺς ποὺ ἀδράνησαν μπροστὰ σὲ νέες προκλήσεις καὶ δυναμικότερες τακτικές. Ὅσοι θὰ ρθοῦν στὴν Πατρίδα μας, ἂν μᾶς βροῦν σκυμμένους, θὰ μᾶς προσπεράσουν. Ἄν μᾶς βροῦν συνειδητοποιημένους καὶ ὄρθιους, θὰ σταθοῦν μπροστὰ μας. Θὰ σεβαστοῦν τὴν πνευματικὴ μας παράδοση καὶ δίπλα μας, ἄς ἀναπτύξουν καὶ τὴν δική τους. Ὅμως· προσέξτε παρακαλῶ! εἶπα: «δίπλα μας», ὄχι «ἐπάνω» μας. Νὰ χτίσουν τὰ ἱερά τους, νὰ ἐμφανίσουν τὰ ἔθιμά τους, νὰ ἀναρτήσουν τὰ σύμβολά τους καὶ νὰ γιορτάσουν τὶς γιορτές τους, ἐπεὶδὴ ἡ ἑλληνικὴ δυναμικὴ ψυχὴ καὶ ἡ Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ πνευματικότητα, δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε ἀπολύτως. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχουν! Ἦταν κι ἄλλες φορές στὴν ἱστορία μας ποὺ ζυμωθήκαμε μὲ ξένους καὶ «προχωρήσαμε» μαζί τους σὲ κάτι ἀνώτερο.

Ἐδῶ, σὰν καὶ νὰ σᾶς ἀκούω κάποιους νὰ μοῦ λέτε: -Δὲν γίνεται νὰ ἀποφύγουμε ὅλη αὐτὴν τὴν δοκιμασία; -Λυπᾶμαι, ποὺ τὸ ὁμολογῶ, ἀλλὰ εἶναι ἀργὰ πλέον! Λυπᾶμαι ποὺ θὰ σᾶς στενοχωρήσω, ὅμως, σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τέσσερις ἡμέρες μετὰ τὰ Χριστούγεννα, μνημονεύει τὴν σφαγὴ τῶν νηπίων ποὺ διέταξε ἐκεῖνος ὁ κακοῦργος Ἡρώδης. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε κι ἐμεῖς ὅτι 250 μὲ 300.000 ἑλληνόπουλα σφαγιάζονται κάθε χρόνο μὲ ἔκτρωση. Ἦδη ἀπὸ τὸ 2017 οἱ γεννήσεις στὴν Πατρίδα μας εἶναι λιγότερες ἀπὸ τοὺς θανάτους. Αὐτὸς ὁ δείκτης δὲν ἀνατρέπεται πιά. Τὴν ἄδεια Χώρα μας θὰ ρθοῦν νὰ τὴν γεμίσουν ἄλλοι, ἐπεὶδὴ ἡ Ἱστορία δὲν ἀφήνει κενά, οὔτε κάνει χατήρια σὲ κανέναν. Μόνον ἡ μετάνοια γιὰ τὸ ἐθνικὸ μας ἔγκλημα θὰ μποροῦσε νὰ ἔλξει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅμως θὰ ὑπάρξει;

Ἡ ὑποκρισία βασιλεύει: ἂν μιὰ μάννα πετάξει τὸ παιδί της σὲ κάδο ἀπορριμμάτων ἢ ἂν κάποιος βρέφος χρειάζεται μετακομιδὴ στὸ Ἐξωτερικὸ γιὰ σπάνια θεραπεία, τότε ξεσηκώνεται τὸ πανελλήνιο! Ἄν τὸ ἴδιο παιδί, λίγες μερὲς νωρίτερα σφαγιάζονταν σὲ ἰατρεῖο, δὲν θὰ τὸ νοιάζονταν κανεὶς. Ἄν ἦταν σκυλάκι, ὅμως, θὰ τὸ προστάτευαν οἱ νόμοι!

Εἶναι ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας νὰ κρούσουμε σήμερα τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἄν σταματήσουμε οἱ Ἕλληνες νὰ αὐτοκτονοῦμε ἐθνικά, τότε θὰ συνεχίσουμε νὰ ὑπάρχουμε. Ἄν σταματήσουμε τὴν ἀμαρτία αὐτὴ, τότε θὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίσουμε στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλιῶς, ἄς ἐτοιμαστοῦμε νὰ δοῦμε τὴν Χώρα μας σταυροδρόμι ὅπου θὰ κονταροχτυπιοῦνται λαοὶ καὶ πολιτισμοί, μέχρις ὅτου ἐπικρατήσῃ ὁ ἰσχυρότερος. Λύσεις ὑπάρχουν, ἀρκεῖ νὰ τὶς ἀποφασίσουμε ὡς Χριστιανοί, ὡς Ἕλληνες, ὡς ἄνθρωποι.

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος